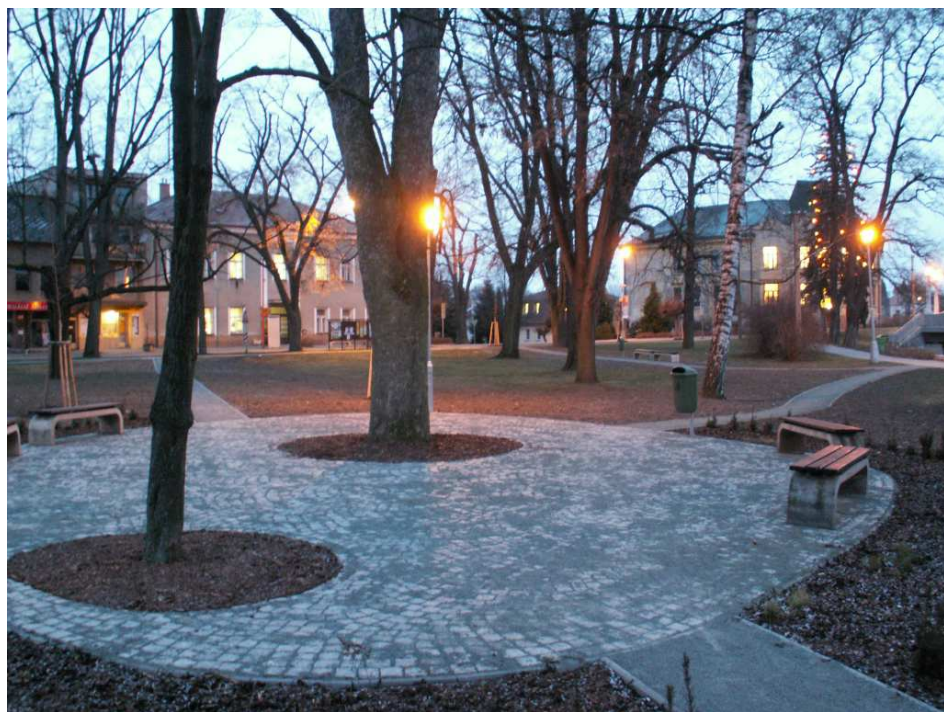

**Městys
Doudleby nad Orlicí
6 / 2009**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

poslední prosincové dny každého roku jsou časem bilancování, při kterém rádi sčítáme klady uplynulé doby a hledáme poučení z nedostatků a chyb.

Letošní rok byl význačný oslavami 750 let naší obce, na podzim se přidali fotbalisté svými 100 lety kopané. Dny obou oslav se vydařily, potěšila návštěvnost a zájem a pěkný ohlas měly i všechny doprovodné akce. I proto zastupitelstvo městyse rozhodlo, že se v našem parku budou pořádat kulturní vystoupení každoročně. Realizovali jsme projekt Revitalizace centrální parkové části, který v sobě zahrnoval nejen parkové úpravy, ale pomohl nám získat novou techniku. Dokonalý malotraktor s vlekm a hlavně s přídatnými zařízeními bude pracovníkům více než dobrým pomocníkem. Investovaných téměř 1,5 mil. Kč, je pro městys sice značná suma, ale polovina se nám vrátí z evropských fondů na začátku příštího roku. Ještě větší částka byla věnována na repasovaný cisternový vůz pro hasiče. Jeho potřebnost se ukázala již v průběhu tohoto roku. Celou sezónu prodělala s úspěchem nová tělocvična a nelitujeme toho, že její provoz ukrajuje značnou část obecního rozpočtu.

Je zřejmé, že se ekonomická krize projeví i v hospodaření obce. Budeme sice muset šetřit, ale naše zadluženost (úvěr na stavbu tělocvičny) odpovídá možnostem našeho rozpočtu. Potěšující je i skutečnost, že jsme v letošním roce doplatili návratnou finanční výpomoc na vybudování vodovodních řadů.

Dovolte mi, abych i touto cestou poděkoval za dobrou práci zastupitelům, pracovníkům městyse, členům komisí a výborů, cvičitelům a občanům, kteří nám pomáhali.

Přeji všem dobrým lidem, aby prožili klidné a šťastné vánoční svátky. Do nového roku přeji pevné zdraví a hodně síly i trpělivosti.

Jiří Kaplan
starosta městyse

Novoroční přání

Vážení a milí spoluobčané,

přichází nový rok 2010 – a nastává tedy i čas ohlédnutí se za minulým rokem, kdy jsem již působil coby Váš nový senátor.

V loňském svém novoročním přání jsem Vám poděkoval za projevenou důvěru a zároveň slíbil, že se ze všech sil budu snažit plnit svůj volební program. Je tedy ten správný čas, abych udělal krátkou rekapitulaci za rokem 2009.

V průběhu roku jsem pro Vás otevřel senátní kancelář nejenom v Rychnově nad Kněžnou, ale i v Chocni a v Holicích. Navíc jsem nechal předělat našeho "Antlona" na „Pojízdnu senátorskou kancelář“, v níž jsme v průběhu roku najezdili tisíce kilometrů po našem senátním obvodu. Založil jsem „Fond Miroslava Antla pro rozvoj regionu“, který již rozdělil více než 30-ti spolkovým, sportovním a kulturním subjektům téměř 200 000,- Kč. Naši odborníci pomáhali starostům a školám zdarma zpracovávat projekty na získání dotací a grantů z fondů. V Senátu Parlamentu ČR jsem jako místopředseda ústavně-právního výboru zúročil své třicetileté (trestně) právní zkušenosti při prosazení výrazného zpřísnění nového trestního zákoníku, a to v trestních sazbách za nejzávažnější násilnou, mravnostní, ale i drogovou trestnou činnost. Byl jsem dále i zpravodajem novel trestního řádu, ale i občanského soudního řádu, občanského a obchodního zákoníku.

V našich kancelářích jsem se setkal s desítkami občanů, kterým jsem se snažil pomoci vyřešit jejich problémy - a pokud mi čas dovolil, snažil jsem se účastnit společenských akcí v našem regionu, na které jsem byl pozván. S některými z Vás jsem se setkal i na svých besedách, přednáškách a seminářích k problematice kriminality, domácího násilí, zneužívání internetu ke zneužívání dětí apod. Za důležitou a stále aktuálnější považuji spolupráci v boji proti předlužení, a to v důsledku ekonomické krize, která zasáhla také naši republiku a vede k vyšší nezaměstnanosti a ke snižování finančních příjmů občanů a jejich životní úrovně. Veškeré zmíněné aktivity najdete i na našich webových stránkách: www.miroslavantl.cz.

V novém roce Vám všem přeji zejména pevné zdraví, úspěchy, radost a optimismus - i tolik potřebné štěstí...! Těším se, že se budeme potkávat v našem regionu v (aspoň relativní) pohodě.

Váš senátor
JUDr. Miroslav Antl

Doudleby jako samosprávná obec

Mnozí občané si vylepšovali životní podmínky rybolovem, neboť Orlice byla tehdy velmi rybnatou řekou množstvím i růzností druhů, z nichž zvláště losos lákal. Do roku 1849 bylo chytání ryb v podstatě volné. Uplatňovaly se různé způsoby, dnes snad jen rybářům známé. Chytalo se na udici, do čeřenů, vrší, měchů, rukama pod kameny, v noci na náplavky, vidlicemi, ale i střílením, za tmavých nocí při osvětlení smolnicemi. Uplatňoval se i nedovolený způsob otravování nebo omámení ryb. V. Kod'ousek uvádí, že v roce 1867 se ulovilo 24 lososů o váze 10-18 liber (1 česká libra=0,514 kg). V Poslu z Podhoří z prosince 1890 se dočteme, že předseda rybářského kroužku chytil do ruky na hlavě potlučeného lososa o váze 25 liber. Doudlebští zřejmě udržovali spojení s kosteleckým rybářským spolkem. Svědčí o tom zápis školní kroniky, podle něhož 6. 5. 1882 přivezli kostelečtí s předsedou spolku Ed. Sýkorou plůdek 6 000 losůsků s úhoříky. Za účasti občanů a školních dětí je vypouštěli do řeky s různými výroky a hesly. „K vašemu návratu přeji zdar“, provolal řídící učitel.

Uvedené sociální složení a rozvrstvení obyvatelstva potvrzují výsledky sčítání obyvatelstva v roce 1870, když nejpočetnějším zaměstnáním obyvatel Doudleb (mimo židovskou obec), Vyhnánova a Příkaz bylo zemědělství (63), na druhém místě nádenictví (27), následovala panská služba (16), krejčovství (12), zpracování dřeva (9), hostinství (8), obchodníci (6), pekaři (5), plavba dřeva (4) a řada dalších zaměstnání se zastoupením jedné či dvou osob. V židovské obci, sčítané samostatně v domech s římskými číslicemi, se jako nejčastější zaměstnání objevuje zemědělství (7, zpravidla nádeníci), v domácnosti (6), hauzírnické (6), v panské službě (5, zpravidla čeledín) a různá zaměstnání jednotlivců.

Uvedené sociální rozvrstvení se začalo měnit od konce 70. let, kdy také sociální konflikty dostávaly jiný charakter. Do této doby, jak dokládá trestní kniha obecního úřadu v SOkA v Rychnově nad Kněžnou, šlo převážně o krádeže, potulku, drobná poškození majetku z řad žebráků, nádeníků, ale také o neplnění některých povinností zámožnějších občanů vůči státu. Později nevymizely, ale byly překryty konflikty zcela odlišnými a pro obec a její obyvatele bolestnějšími.

Na místě představeného obce vystřídal v roce 1861 F. Suchánka Josef Lench z Mnichovství, bratr Jana, od něhož odkoupil polovinu statku. Společně s učiteli a několika dalšími občany rozvíjel kulturní a společenský život. Za jeho účasti se podařilo v roce 1862 oživit dříve zmíněný ochotnický spolek, jehož činnost po krátkém počátečním vzepětí utichla. Josef Lench se stal ředitelem, pokladníkem Josef Suchánek a jednatelem pan učitel Stahl. Jevišťe upravili v hostinci Na Ostrově (v místě čp. 51). Po několik let ve velmi přátelských vztazích se divadlo úspěšně rozvíjelo a získávalo stále více obecnstva. Josef Lench stál také u počátků Čtenářské besedy, jejíž stanovy byly potvrzeny v roce 1865. Besední místnost byla ve stejném místě jako divadlo. Začínali s více jak 40 členy a odebírali tři časopisy (Národní listy, Hospodářské noviny, Humoristické listy). Josef Lench byl prvním předsedou, dalším Václav Hantych, správce hraběcích statků.

Počet domovních popisných čísel, zvláště ve Vyhnánově a Příkazích, se po polovině 19. století zvyšoval jen pomalu. Jestliže záznamy v gruntovní knize (1801) jich uvádějí 133 (Doudleby 84, Vyhnánov 31, Příkazy 18), seznamy z poloviny 19. století jich bez židovských domů obsahují 172 (115, 39, 18), pak sčítání v roce 1870 jen 176 (115, 42, 19). Počet obyvatel Doudleb, Vyhnánova a Příkaz v roce 1872 činil 1629 osob. Z nich bylo 227 Židů. Proti roku 1834 ubylo 69 obyvatel (Židů 78). Úbytek židovských občanů, který se projevoval v průběhu 2. poloviny 19. století, zvláště však po požáru 1860, nebyl ještě přílivem zaměstnanců cukrovaru vyrovnán.

Svěřenecké statky Doudleby, Jelení a Bláto připadly po smrti Františka Adama v roce 1863 jeho synovci, hraběti Otokarovi z Bubna a Litic. Ve stejném roce zemřel ředitel statků J. Pečenka. O jeho významu pro hospodářský život panství i Doudleb jsme se zmínili v jedné z minulých částí (předání zlaté medaile v roce 1844). Nový majitel

provedl některé změny ve správě. Dosavadní obroční F. Čech byl jmenován inspektorem, adjunkt A. Weyrauch důchodním a hospodářský praktikant O. Čech mladším adjunktem. Po smrti F. Čecha st. v roce 1865 přešla jeho funkce na důchodního Weyraucha.

/pokračování/

Jan Kaplan, kronikář

Povídka na pokračování:

Jak se žije seniorům v moderním světě – pokračování

Teprve po Věřině odjezdu si uvědomil, co si navařil. Teď mu bylo smutno po Božence a zároveň se mu stýskalo po Věře. Bylo mu krušno poslední dny lázeňského pobytu, ale i doma ve svém domečku-bytěčku.

Poslední týden v lázních mu hodně pomohl překonat smutek jeho spolubydlící. Vyklubal se z něj opravdu prima parťák. Byl Karlovi vlastně vděčný, že mu pomohl k ženské, dokonce ke dvěma. Obě dvě blondýnky se jej držely, dělaly mu pomyšlení, byly na něj hodné a všude chodili spolu. Karlovi docházelo, že všichni tři se hrozně bojí samoty.

Karlův parťák, jmenoval se vlastně Bohouš, to také neměl lehké v životě. V době združstevňování zůstal jako jediný syn s rodiči v hospodářství na samotě mezi lesy. Táhl mu na čtyřicet, byl svobodný, z družstva ho nepustili a na samotu nechtěla za ním ani děvčata ze vsi. Když otec zemřel, stárnul s matkou mezi lesy sám.

Tohle mi až později vykládal Karel a dodával zajímavou příhodu: „Lázně jsme spolu doklepali, rozešli se a zavřela se za námi voda. Za pár měsíců mi přišel od Bohouše dopis. Že ho přišly navštívit naše známé blondýnky, což samo o sobě bylo příjemné, neboť uvařily, uklidily, atd. Horší bylo, že u něj chtěly zůstat obě. Psal mi o radu, co má dělat. Že neví, kterou poslat pryč. Ta mladší, že je velice příjemná a milá, se starší, že si zase lépe rozumí.“

„Napsal jsem mu, ať to nechá na přírodě, že si to ta děvčata rozhodnou sama mezi sebou a že to musí uzrát.“

„Po čase mi Bohouš v dopise odpověděl, že to tedy uzrálo, ale nějak blbě. Jednoho dne, když byl ve vsi, odešly pryč obě dvě.“

„Na to se nedalo říci vůbec nic. Měl jsem tehdy dost svých problémů a nenapsal jsem mu. Asi po roce jsem dostal od Bohouše pěkný dopis. Psal, že se mu jedna blondýnka vrátila a příroda prý rozhodla, že to byla ta starší, která má shodou okolností s ním dítě. A že je to kluk Bohoušův, mohu prý vzít jed, protože je to ospalec, jako jeho táta.“

„Moc jsem to štěstí Bohoušovi přál a jen pro sebe jsem si říkal, že vlastně k tomu stačilo, v pravou chvíli si about čisté ponožky.“

V této chvíli opustíme Karlova přítele z lázní i s jeho blondatým osudem a vrátíme se zpět ke Karlovi do jeho domečku po příjezdu z Poděbrad. Pro Karla to byly těžké chvíle, protože, jak už říkal, se mu teď stýskalo po dvou blízkých osobách. Stesk po Věře byl však velmi reálný, ti dva si opravdu padli do oka. Kudy chodil, přemýšlel, jak to udělat, aby aspoň někdy se mohl s Věrou vídat. Žádné řešení ale nenalézal.

Paní Věra byla bývalá učitelka z Pardubic. Po manželově náhlém skonu žila sama v malé garsonce, když svůj byt vyměnila s vdanou dcerou. A jak to bývá, výměna bytu byla doplněna milou „povinností“ vodit dvě dceřina dítka do školky a do školy. Odpoledne pak zpět, pohlídat je do doby návratu dcery ze školy, neboť ta byla také učitelka. Věřina garsonka byla spíš malá a dceřiny děti, které bydlí za rohem, jsou u ní každou chvílí. Že by přijela za ním do jeho „bytečku v domečku“ nepřicházelo v úvahu, protože si nedovedla vůbec představit, že by měla strávit noc někde v pustině, zejména z obavy o své zdraví, jak řekla.

Takže se dá říci, že vlastně nyní začíná skutečný příběh o Karlovi a jeho problému, který se pokouší řešit tolik jiných, stejně postižených.

Způsobů řešení, jak být spolu s blízkým člověkem, užívat si příjemných chvil, či si vzájemně pomáhat v dobách těžkých, je celá řada. Jak se ale zřídí získaných návyků, svého soukromí, či pohodlí, rodinných vztahů a vazeb. Ty dvě věci jsou spolu v protikladu a vytvořit z kruhu čtverec, vyžaduje vždycky vůli ke kompromisu a sílu k toleranci.

V mládí pomáhá láska a vášeň.

S přibývajícimi lety často vítězí rozum nad citem a mnozí se spokojují aspoň s tím, co mají a utěšují se, že by to mohlo být i horší. Bohužel, v mnoha případech i tohle se stává, riziko je prostě vysoké.

Jak tedy dál? Jak?

Karel kudy chodil, přemýšlel, kombinoval, aby po čtrnácti dnech došel k tomu, co ho napadlo hned druhý den po příjezdu z lázní. Tehdy onu myšlenku zavrhl, nyní se mu zdála přijatelná a dokonce jediná možná.

Především tedy umyl trabanta, pak zajel do Poděbrad a objednal na příští sobotu 2 pokoje v hotelu.

Na zpáteční cestě se stavil v Pardubicích, zazvonil u Věřiných dveří a třebaže zván, nahoru nešel. Zato rychle ze sebe vysypal vymyšlenou historku, že byl v Praze; na cestě domů se stavil v Poděbradech a tam ho prý napadlo, že by se příští týden mohli v těch Poděbradech setkat, když se jim tam oběma tak líbilo. Objednal tedy dva pokoje, kdyby Věra nechtěla, nic se neděje, může je prý ještě odříci a kdyby chtěla, že se pro ni v sobotu v poledne zastaví. To všechno ze sebe vyklopil na jedno nadechnutí.

Věra stačila tak sotva říct, že myslí, že v sobotu nic nemá. Karel na to, že to je dobrý, skočil do auta a byl pryč.

Příští sobotu, přesně ve 12 hodin, před vchodem do Věřina domu v Pardubicích, brumlal Karlův trabantík. V něm seděl a trpělivě čekal zarputilý zralý muž. Věra jej dlouho čekat nenechala. Z povinných dámských minut využila minimum, ale využila. V této situaci musela přece dát nějak po žensku najevo, že na tuhle cestu „zrovna nespěchá“.

Konverzace v autě vážla, myslím, že oběma připadala cesta mimořádně dlouhá, přesto, že trasa mezi Pardubicemi a Poděbrady vede půvabným Polabím. Oba byli rádi, když se ocitli ve známém lázeňském městě na parkovišti hotelu. Popadli své kabely, v recepci se zapsali, vzali každý svůj klíč a hajdy výtahem do patra k pokojům. Tam vznikl trochu zmatek, do kterého vejdou. Bylo to jedno, oba byly jednolůžkové. Karel byl přece v tomto oboru amatér. Vsoukali se tedy do jednoho, hodili kabely na zem, konečně se objali a těšili se z příjemné chvíle.

Jenže, jenže!

K popsání toho, co se stalo, raději použiji slova Karlova, která mi o hodně později u kravína za jejich sadem, řekl: „Doktore, já o sobě nemám příliš valné mínění, ale ani v nejmenším jsem netušil, že jsem tak velký vůl.“

Ona Věra pochopitelně také věděla o co půjde, ale že to bude taková divočina, to ji vůbec nenapadlo. Trochu se bránila, takhle to přece

nechtěla, ale pak to raději vzdala. Jako zkušená žena věděla, že letní bouřka většinou netrvá dlouho. Jinak tomu nebylo ani v tom poděbradském pokojíčku.

Když se pak dali trochu do pořádku, a uklidili pokoj, jenž vypadal jako po výbuchu atomovky střední ráže, šli na procházku, stavili se na večeři a ve známém podniku si jako dva „nemocní srdcaři“ lehce zatančili jeden dva ploužáky.

Každý si jistě domyslí, že lidé jejich věku se už nemohou tlačit na jedné posteli, takže spali každý ve svém pokoji, na své posteli. Na druhý den ráno, dle zvyku v našich hotelích, museli vyklidit pokoje, prošli si tedy ještě trochu Poděbrady a po obědě vyrazili na Pardubice.

Cesta byla sice suchá, - jak zpívá klasik - ale pro Karla dlouhá. Neměl z toho výletu dobrý pocit, trápilo ho svědomí, že se nechoval ke své partnerce korektněji, a více na úrovni. Tak raději mlčel, občas i vzdychl.

Přesto, že cesta Polabím byla i dnes mimořádně hezká.

Za oboustranného mlčení dojeli do Pardubic, zastavili před domem, Karel vytáhl Věřinu kabelu z kufru a při podávání došlo k něčemu, co změnilo jeho melancholickou náladu. Věra ho totiž na chodníku, před lidmi objala a se slovy „děkuju ti, moc ti děkuju“, mu dala takový polibek, že hodnou chvíli lapal po dechu.

Jak dojel do těch svých kopečků, vůbec nepamatuje, trabant jel prý zcela sám.

(pokračování příště)

MVDr. Edvard Tomíček

Jak se žije u pejskařů ...

Ohlédnutí za rokem 2009 na doudlebském kynologickém cvičišti je naplněno úsilím zdejších kynologů o zmodernizování a vylepšení cvičiště, a také o dosažení úspěchů v tomto sportu. Proto již tradičně vyražejí se svými psími svěřenci na různá klání a soutěže.

Na jaře se začínají pořádat první kynologické závody v příslušném roce. Doudlebské kynologové se účastní soutěží v Pardubicích, Letohradě, Lanškrouně, Vysokém Mýtě, Chocni, a dalších. Nejinak tomu bylo i letos. Na závodech se soutěží zpravidla v kategoriích ZZO, ZM a ZVV1, a naši pejskaři se umísťují na předních místech. ZZO, ZM a ZVV1 jsou zkoušky z výcviku psů podle národního zkušebního řádu pro kynologický sport. Jde v nich převážně o poslušnost a ovladatelnost psa. Tyto zkoušky prověřují, jak si umí pes na povel psovoda sednout, lehnout, postavit se, zůstat na místě, jak umí chodit u nohy psovoda. U zkoušek ZM a ZVV1 se provádějí cviky obrany, při nichž pes musí najít schovaného figuranta a správně na něho reagovat, to znamená nebát se

ho, ale také ho nenapadat. Vyvrcholením je nakonec zadržení figuranta, kdy je pes psovodem vyslán, aby běžícího figuranta zastavil (zákusem do rukávu). Součástí zkoušek je také stopování, ale to se u většiny závodů neprovádí, hlavně z důvodů časových a nedostatku vhodných prostor.

Rok 2009 v naší obci byl ve znamení oslav Doudleb, na nichž se podíleli také zdejší pejskaři.

Natrénovali ukázkou z výcviku psů, při níž divákům předvedli právě poslušnost a ovladatelnost psů, a zadržení figuranta.

V říjnu pořádala místní kynologická organizace neoficiální závody. Při konzultaci s rozhodčím si mohli účastníci vyzkoušet, jak ovládají svého psa v podmínkách, které nastávají při skutečných závodech a zkouškách. Akce se účastnilo 17 soutěžících nejen z doudlebského, ale i okolních kynologických cvičišť. Úlohy rozhodčího se zhostil pan Vanžura, figurantem byl pan Tomáš. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích – ZZO a ZVV1. Vítězi se stali doudlebské psovodi – Iveta Johanidesová s fenkou Dixi a Pavel Johanides s Džinou. Speciální disciplínou při tomto říjnovém klání bylo zadržení přes řeku – pes je psovodem vyslán, aby zadržel běžícího figuranta, přičemž pes musí překonat překážku, řeku. Všichni psi se do vody vrhali s vervou,

nejlepším byl nakonec německý ovčák Tom Romana Pišla. Celá akce se zdařila. Sice neprálo počasí, ale účast byla hojná. Na rožni se točilo prasátko, které zajistilo občerstvení všem po celý den. Doudlebská organizace plánuje pořádat podobné akce i nadále.

Sezóna kynologických soutěží končí před Vánoci. Doudlebští pejskaři absolvovali závod v Žamberku, na který vyrazili v nemalé sestavě v sobotu 12. prosince.

Kromě cvičení se psy kynologové v roce 2009 také hodně pracovali. K běžným starostem patří péče o cvičiště a jeho údržba. Postupně probíhá renovace klubovny, v plánu je také rozšíření stávajícího cvičiště, čímž se zvětší prostory pro všestranný výcvik psů. V letošním roce kynologové opravili překážky a přidali k nim novou lávku s žebříky. Za zmínku také stojí zbudování nových kotců pro psy, které jsou umístěny v bezprostřední blízkosti klubovny a největší uplatnění nacházejí právě při akcích kynologů, jako jsou závody. Než na ně a jejich pány přijde řada, čekají soutěžící psi právě zde.

Na doudlebském cvičišti se zkrátka žije. Každou neděli dopoledne se otevírají jeho brány a psi se svými pány zde trénují a plánují další akce. Spojuje je radost ze společně stráveného času a ze souhry, která mezi nimi po všech peripetích výcviku nakonec panuje.

Všem příznivcům kynologie, a nejen jim, přejeme veselé Vánoce, příjemně strávené chvíle a hodně radosti v novém roce.

Základní kynologická organizace

Zpráva o činnosti oddílu kopané za rok 2009 **Velešováci završili 100 let kopané se ctí**

Za pár dní skončí rok 2009, rok plný oslav kulatých výročí, rok významný pro Doudleby i doudlebský fotbal. Jaký byl pro fotbalisty Velešova?

Začněme sportovními výsledky. Velešov v sezóně 2008-09 navázal na předchozí roky. V dramatickém závěru sezóny dokázal udržet A mužstvo mužů v nejvyšší krajské soutěži, byť s vypětím všech sil. B mužstvo skončilo v sezóně 2008 - 2009 na 8. místě, dorostencům ve společném přeboru rychnovského a náchodského okresu patřila

5. příčka. Žáci ve společném týmu s Častolovicemi obsadili v krajské soutěži pěkně 4. místo starší a 2. místo mladší.

Nejmenší velešováci sbírali zkušenosti v okresním přeboru elévů a přípravek.

Nová sezóna 2009 - 2010 začala podobně jako minulá a vypadalo to, že A mužstvo opět nemine boj o setrvání v krajském přeboru. Pak ale přišlo něco, co asi nečekal ani největší optimista – osm kol bez porážky, z toho 6 výher a 2 remízy katapultovaly svěřence Jana Chasáka na 4. příčku tabulky po podzimní části se ziskem 28 bodů, tedy stejným bodovým ziskem, jako v celé loňské sezóně. Šňůra 20 bodů je novým rekordem Velešova v dosavadním sedmiletém působení v krajském přeboru a čtvrtá příčka za Trutnovem, Novým Hradcem a Jičínem znamená ještě jeden příjemný fakt. Doudlebští fotbalisté uzavřou sto let svého působení jako nejlepší tým rychnovského okresu, a to je ten nejlepší dárek našim příznivcům a obci, která nás v činnosti podporuje. K úspěšnému podzimu se přidali také dorostenci, kteří jsou v čele okresního přeboru a na jaře budou usilovat o postup do krajské soutěže. Také B mužstvo nasbíralo podstatně větší porci bodů než za loňský podzim, a tak v klubu panuje s výsledky spokojenost.

Oddíl kopané nežije ale pouze fotbalovými soutěžemi. V letošním roce jsme ve svém areálu hostili „Čarodějnice“, podíleli se na oslavách

750 let obce a pořádali v rámci oslav 100 let kopané zápas „Amfory Praha se starou gardou Doudlebs“, který shlédlo téměř 2 000 diváků. Za část výtěžku ze vstupného byly nakoupeny dresy pro malý jihočeský oddíl Blaník Strunkovice, jehož fotbalový areál postihla v červnu ničivá povodeň.

Foto: Zářivou hvězdou v dresu Amfory Praha byl autor tří branek, světový rekordman a olympijský vítěz Roman Šebrle, na snímku v poločasovém rozhovoru s předsedou fotbalového oddílu Miroslavem Hofmannem

Hodnocení akcí nepřísluší nám, ale divákům a návštěvníkům, ale rád bych využil příležitosti a poděkoval funkcionářům, hráčům, jejich partnerkám, prostě všem, kteří pomohli na naše poměry velké akce zorganizovat.

Poslední zmínku bych věnoval fotbalovému areálu, který v roce 2009 doznal několika zásadních změn. Nová příjezdová cesta, nové chodníky a pergola s grilem, to jsou úpravy, které posouvají náš areál mílovými kroky vpřed. Poděkování za to patří zejména Městysi Doudleby, firmám Jast, Hakuma, Climtech, Charvát, Jaroslav Vorlický a Jan Sršeň. V roce 2010 bychom rádi v renovaci areálu pokračovali a vylepšili jej o nové kabiny a dětské hřiště.

Vážený Doudlebáci, fotbalisté Velešova za pár dní dopíše poslední řádky stoleté historie a prvním fotbalovým plesem v pátek 22. ledna 2010 v restauraci U Vorlů otevřou brány druhé stovky. Ať je úspěšná alespoň tak jako ta končící.

Mgr. Miroslav Hofmann, předseda fotbalového oddílu
TJ Velešov Doudleby nad Orlicí

ČASPV - Česká asociace sportu pro všechny

V letošním roce se sportovci z našeho oddílu zúčastnili většiny sportovních akcí organizovaných při škole, okrese i krajem. Většina soutěží byla postupových. Okresní kolo zimního pětiboje proběhlo v březnu v Borohrádku. Zde nás reprezentovalo 26 sportovců a sedmi z nich se podařilo postoupit do krajského kola v Hořicích, kde si nejlépe vedli Václav Derner (2. místo) a Michal Šrom (4. místo). Tito chlapeci patří mezi sportovní naděje našeho oddílu, ale v letošním roce se oba nevyhnuli delší sportovní absenci, způsobenou zdravotními problémy.

Okresní kolo v lehké atletice proběhlo na atletickém stadionu v Kostelci nad Orlicí v měsíci květnu. Postup do kraje si tu vybojovali Michal a Filip Šromovi, kteří v krajském kole obsadili 1. a 3. místo. Republikového finále se bohužel nemohli zúčastnit. V září proběhl v Kostelci nad Orlicí okresní přebor jednotlivců v atletice (pro 6. a 7. třídu). Z osmi našich reprezentantů na medaile dosáhli Václav Derner (2. místo v míčku) a Jana Minaříková (3. místo v dálce a kouli).

Mezi zcela tradiční soutěže patří vybíjená, ve které jsme stihli účast v několika soutěžích (většinou šlo o různé kategorie). Jelikož v této hře hraje vždy 10 žáků v jednom poli, máme obtíže docílit tohoto počtu. Vždy většinou v jedné kategorii nedáme dohromady ani těch deset. Potom musí mladší hrát za starší a celé družstvo je znevýhodněno. Je to i jeden z důvodů, proč právě v této soutěži náš oddíl neobsazuje přední místa.

Pro starší žákyně se organizuje soutěž v přehazované. Naše reprezentantky se většinou dokázaly umístit do 3. místa. I v této hře jde především o souhru všech hráček v poli (je jich šest) a musím konstatovat, že tato hra se líbí i chlapcům, ale pro ně se žádné soutěže v přehazované nepořádají.

Náš oddíl již tradičně pořádá v září Běh kolem Orlice. Letos se běhu zúčastnilo přes 40 běžců, kteří si za pěkného počasí trochu protáhli svá těla. 4. ročník Martinského skákání proběhl na Martina a většina účastníků byla spokojena se svým předvedeným výkonem (podrobnější údaje naleznete v Časopisu ZŠ a MŠ).

V našem oddílu se potýkáme s úbytkem sportovců, kteří chtějí reprezentovat ve sportovních soutěžích. Jelikož se soutěže konají v jejich volném čase a sport vyžaduje především aktivní přístup a kázeň, je někdy velmi náročné s žáky na soutěž vůbec odjet. A právě proto děkuji všem aktivním sportovcům z našeho oddílu za reprezentaci, přeji jim, ať jim láska ke sportu vydrží nejen v příštím roce, ale až do „dospěláckého“ věku, ať se jim vyhýbají různá zranění a ať mají stále tak bezva rodiče, kteří je v jejich snaze podporují.

Za ČASPV TJ Velešov Lenka Jenišťová

Oddíl turistiky - TJ Velešov

Turisté mají 70 členů včetně mládeže. V tomto roce bylo celkem uspořádáno 35 akcí jak na vodě, pěšky, na kole nebo na lyžích. V létě jsme přispěli k oslavám 750 let Doudleb nad Orlicí a umožnili jsme všem, kteří měli zájem - dětem i dospělým - odpolední svezení na lodích u „Splávku“. Pro širokou veřejnost se každoročně pořádá i Doudlebská šlápota. Letos proběhl již 6. ročník. Tradiční je též otvírání a zavírání Orlice s vodníkem. Mezi další akce patří: Tatry – Slovensko, Polsko, Finsko, Rakousko. Nejúspěšnější akcí pro děti bylo splutí Divoké Orlice

Doudleby – Třebechovice s přespáním u Tesáka. Na lyžích to byl přejezd Krušných hor, Šumava, Jeseníky a Krkonoše. Cyklo akce na kolech nás zavedla na Oderské vrchy, Slovensko – Horehroní a Žďárské vrchy.

Stolní tenis při TJ Velešov má dvě družstva, která hrají okresní přebor. „A“ družstvo hraje přebor druhé třídy a je na 10. místě ze 14, „B“ družstvo hraje přebor třetí třídy, je na 4. místě a hraje o postupové možnosti ze skupiny. Účastníme se také turnajů např. v Ředicích, Rybné a veteránských turnajů. Cílem „A“ družstva je udržet soutěž RP 2 a nesestoupit. „B“ je perspektivní, výkonnostně se posouvá nahoru a budí respekt v soutěži. Příští rok chce „B“ družstvo postoupit do vyšší třídy.

Tenisté na svých třech kurtech hrají převážně rekreačně a velmi dobře se o ně starají díky panu Jar. Hynkovi. Velmi pozitivní je nábor 6 nových dětí. Tenisté pořádají převážně místní turnaje. Tím největším je „Hakuma cup“.

Toto je výčet akcí oddílů, které jsou pod TJ Velešov (celkem 270 členů). Zvláštní poděkování patří těm, kteří se starají o děti a mládež.

Letošní rok byl ve znamení oslav. Jsem rád, že naše TJ mohla nějak pomoci a podílet se na nich. Nemohli bychom bez pomoci městyse fungovat. Zpět to můžeme vrátit jen dobrými výsledky a dobrou reprezentací Doudleb. Zatím se nám to daří. Opasky nám již více utáhnout nejdou, jestli to půjde dále, bude je asi potřeba odepnout a probudit ty pány nahoře. Nepůjde-li více peněz do sportu a tělovýchovy, zle se nám to za pár let vymstí.

Chci vám občanům a fandům poděkovat za přízeň. Zveme vás: Přijďte opět navštívit náš areál, který se stále vylepšuje.

Poděkování též patří zastupitelům a starostovi městyse za podporu sportu v Doudlebách nad Orlicí. Ke všemu potřebujeme hlavně zdraví – a to přeji všem do roku 2010.

Ladislav Martínek, předseda TJ Velešov

Vyhodnocení sportovní činnosti za rok 2009

Letošní rok se dá označit za jeden z těch úspěšných v mé dosavadní běžecké kariéře. K dnešnímu dni jsem se zúčastnil 6 maratonů a 4 běhů delších. Jak v maratónu, tak i ultramaratónu jsem letos posbíral

hezkých pár umístění. Za největší letošní úspěch považuji třetí místo při šestidenních závodech v New Yorku a třetí místo na Mistrovství republiky na 100 kilometrů. Nyní krátce k jednotlivých závodům.

24 hodinový závod, Espoo (Finsko), 1. 2. Jednalo se o největší halový závod na 24 hodin na světě za vynikající účasti běžců z celého světa. Výsledné patnácté místo ze 78 startujících není podle mých představ, ale snad ani propadák.

12 hodinový závod, Brno, 22. 3. I tady jsem myslel výš než na celkové čtvrté místo, ale zdravotní problémy byly proti.

6 denní běžecký závod New York, 26. 4. – 2. 5. Můj vrchol sezóny. Závod s největší tradicí a s účastí předních běžců z celého světa. Třetí místo z tohoto pohledu považuji za úspěch.

12 hodinový závod 1 Mistrovství republiky na 100 km, Praha – Stromovka, 6. 6. První místo se 113 absolvovanými kilometry ve dvanáctihodinovce je samozřejmě úspěchem. Uběhnutých sto kilometrů bráno jako mistrovství republiky na 100 kilometrů. Zde v absolutním pořadí bronzová medaile a v kategorii běžců nad 50 kilometrů první místo.

Absolvované maratóny:

Unhošť 3. 1.	1. místo v kat. C
Rychnov nad Kněžnou 30. 8.	4. místo v kat. D
Slatiňany 18. 9.	1. místo v kat. C
Benešov u Semil 10. 10.	5. místo v kat. C
Sosnová u České Lípy 1. 11.	4. místo v kat. C
Srch u Pardubic 28. 11.	2. místo v kat. C

Závěrem bych chtěl poděkovat představitelům Městyse v Doudlebách nad Orlicí za přízeň a již několikaletou podporu při provozování tak náročného koníčka jako je ultramaratón. Pevně věřím, že mi zachová přízeň i pro rok 2010, kdy bych se chtěl opět zařadit nejen mezi naši, ale i světovou ultramaratónskou špičku. Příležitost k tomu bych měl mít na několika závodech, které mám v plánu absolvovat. Vrcholem nadcházející běžecké sezóny bude účast na nejdelším běžeckém závodě Evropy, běhu na 1000 mil v březnu v Aténách

Vlastimil Dvořáček

MÍSTNÍ KNIHOVNA

Příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, sil a nadějí všem přeje

Helena Hájková

23. 12. - 31. 12. 2009 knihovna uzavřena

ŠKK a T.J. Sokol Doudleby nad Orlicí
zve **dne 29. 12. 2009** do Rychnova nad Kněžnou na

„Vánoční bruslení“

Odjezd ve 12,30 hodin od úřadu městyse a **návrat 14,45 hodin.**

Děti, které umí bruslit mohou jet samy,
pro mladší je vhodné zajistit dozor.

Sportovní komise v Doudlebách nad Orlicí pořádá

ZÁJEZDY DO PLAVECKÉHO BAZÉNU

v Ústí nad Orlicí

vždy ve středu: **20. ledna, 10. února, 17. března a 14. dubna**
odjezd v 17,15 hodin od úřadu městyse **návrat v cca 20 hodin**

Účastník si hradí vstup do bazénu:

dospělí a děti nad 140 cm	75,- Kč
děti od 105 do 140 cm	55,- Kč
občané nad 60 let věku	65,- Kč
děti do 105 cm	zdarma

+ 10,- Kč - záloha na klíč od šatnové skříňky (bude vrácena)

Školská a kulturní komise v Doudlebách nad Orlicí Vás zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

flétnového souboru z Rychnova nad Kněžnou

do kostela Církve československé husitské
v neděli 20. prosince 2009 v 17.00 hodin

Vstupné dobrovolné.

ÚŘAD MĚSTYSE 1
Doudleby n. Orl.
517 42 p. Doudleby n. Orl.
okres Rychnov n. Kn.

SDH Doudleby nad Orlicí pořádá

TRADIČNÍ

HASIČSKÝ BÁL

v sobotu 16. ledna 2010 od 20⁰⁰ hod.

na sále restaurace „U Vorlu“.

Cena vstupenky s místenkou: 100,- Kč.

Předprodej: TEXTIL Odehnal

Bohatá tombola

K poslechu a tanci hraje skupina „BAREL ROCK“ ze Žďáru nad Sázavou.

TJ Velešov Doudleby n.O., oddíl kopané pořádá

22. ledna
od 20hod.
restaurace
U Vorlů

**VELEŠOVSKÝ
PLES**

2 hudební tělesa, tombola, vstupné 60,-Kč
předtančení - taneční studio M+M Vamberk

**DĚTSKÝ
KARNEVAL**

dětská diskotéka, skákací hrad, trampolína,
soutěže, vstupné 20,-Kč, masky vstup zdarma

23. ledna
od 15hod.
restaurace
U Vorlů

PF 2010

Základní škola a Mateřská škola
Doudleby nad Orlicí

přeje
šťastné a veselé Vánoce
plné odpočinku a pohody

a v novém roce
hodně úspěchů, zdraví a spokojenosti.

T. J. SOKOL
Doudleby nad Orlicí
pořádá

na sále U Vorlů

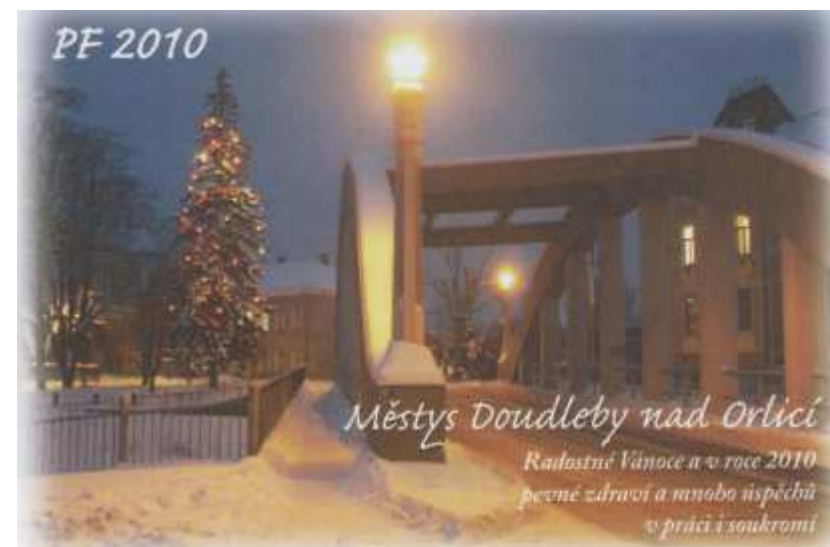
v pátek 12. 2. 2010

ve 20,00 hodin

Hraje:
Jsem tam band Rychnov n/K.

Vstupné 80,-Kč
Předprodej vstupenek Jíva

Tombola, předtančení

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 16. 12. 2009